

„Reik pattud, ning ei ellades
„So fässo wasto eksida,
„Kui ello mulle annad sa.

Ning on so * nou mind ilmast vobita
Ra surmas hallasta mo peäl:
Et lahkun önsast, ning mo kooda
On walmis sinno palle eel.
Kui öhkan siis: nüüd lõppetud!
So taewa saan siis woetud.

3.

W a e s t e : I a u l .
Hösa meelt oh Jummal näitad
Keige innimestele!
Omma armoga sa täidad,
Reik mis ellab ilmale.

*
Alpi tuled leikidele,*
Ei sa ias wahhet te!
Kul rikkal ni fui waesele
Annid jaggad hesdeste.

Lasse meid ka nenda tehha,
Olgo wennad armad meil!
Lasse meid, kel waesust nähha,
Gata rahho, roõmo neil.

*
Waesus polle sõimō sanna
Egga hääbiks arvata;
Waesust ükski ommal' anna,
Waesus tulleb kutsnatta.

4.

R a h h o p i d d a m i s s e j i .
Res sind oh Jummal auustab,
Sa rahho põlve nouab;
Kul se ka wenda armastab,
Ra digust tehha jouab.

*
Oh Jummal anna * meil üls mjeel
Mis sinno mele sarnan';
Lass' tunnistaada meie feel,
Et meel ja sündra tüsfnan'.